

Til lovforslag nr. L 169. Betænkning afgivet af Uddannelsesudvalget den 25. maj 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser og lov om erhvervsskoler

(Uddannelser for voksne og samarbejde med arbejdsmarkedsuddannelsescentre m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet et spørgsmål til undervisningsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Spørgsmålet og undervisningsministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Der er af undervisningsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) bemærker følgende:

Det samarbejde, lovforslaget lægger op til at der skal være mellem de forskellige skoler, hilser Fremskridtspartiet absolut velkommen. Fremskridtspartiet fremsatte nemlig den 31. januar 1991 et beslutningsforslag, nr. B 23, som lige præcis gik ud på, at der skulle foregå et meget tættere samarbejde mellem de forskellige former for erhvervsskoler. Det, der jo typisk opleves rundt omkring, er, at man på tekniske skoler og AMU-centre har meget svært ved at udnytte ressourcerne, fordi de hører under to forskellige ministerier. Hvis der er lærerkræfter, som på grund af sygdom eller af andre grunde har forfald, kunne man jo ofte bare gå over gaden og hente vikarer, teknisk udstyr osv., som er installeret for millioner og atter millioner af kroner rundt omkring, men som ikke udnyttes optimalt, fordi man ikke har tilstrækkelig samordning på området. Det gik

det nævnte beslutningsforslag ud på. Hvilken skæbne fik dette beslutningsforslag så? Ja, under førstebehandlingen dengang kunne vi forstå, at den største skavank, som forslaget led under, var, at det var Fremskridtspartiet, der havde haft den frækhed at fremsætte det. Så da beslutningsforslaget kom til 2. og sidste behandling den 23. april 1991, var det også kun Fremskridtspartiet, der kunne stemme for det. Resten af Folketingets partier stemte imod. Nu, hvor det er et forslag, der ikke er fremsat af Fremskridtspartiet, stiller sagen sig noget anderledes. Nu er det pludselig blevet noget, som alle kan støtte, idet alle finder det naturligt og selvfølgeligt, at der skal ske en samordning på dette område. Efter Fremskridtspartiets mening burde den nye statsminister have sammenlagt alt, hvad der er af uddannelser i dette land, i ét ministerium, Undervisningsministeriet. Man har tidligere af hensyn til den nuværende undervisningsminister eksperimenteret med at lægge ting over i Kulturministeriet. Det har man nu heldigvis opgivet og fået det ført tilbage, hvor det rettelig hører hjemme, nemlig i Undervisningsministeriet, men dele af Arbejdsministeriets ressortområde burde ligge i Undervisningsministeriet, så alt, der vedrører undervisning i dette land, ligger ét sted, nemlig i Undervisningsministeriet. Hvis man så også privatiserede a-kasserne, kunne man helt slippe for at have et arbejdsministerium, og det var nok ikke det værste, der kunne ske.